

**MINISTERUL FINANTELOR
PUBLICE**

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București, CP 050741
Tel: + 021.319.97.54
Fax: + 021.336.85.48
e-mail: Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 158 / 2016

privind soluționarea contestației formulate de
.X. S.R.L. - .X.,

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub **nr. A_SLP 153/27.01.2015**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Biroul Vamal de Interior .X. prin adresa nr. .X./21.01.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 153/27.01.2015, asupra contestației formulate de .X. S.R.L. cu sediul social în .X., str. .X., nr. .X., jud. .X., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub numărul .X. și având cod unic de înregistrare fiscală RO .X..

.X. S.R.L. contestă Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./15.12.2014 de Biroul Vamal de Interior .X., pentru suma de .X. lei, reprezentând:

- taxe antidumping în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei;
- penalități de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X.

lei;

- taxa pe valoare adăugată în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei;
- penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei.

Totodată, societatea contestă și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014 emisă de Biroul Vamal de Interior .X., pentru suma de .X. lei, reprezentând dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei și dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că

Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014 și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014 au fost comunicate societății în data de 19.12.2014, respectiv în data de 09.01.2015, potrivit confirmărilor de primire aflate în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost înregistrată la Biroul Vamal de Interior .X. în data de 16.01.2015, conform ștampilei serviciului de registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Potrivit art. 352 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor constată că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data formulării contestației, societatea regăsindu-se la poziția .X. din Anexa nr. 1 *“Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2015”* la Ordinul Președintelui ANAF nr. 3661/2014 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, și este legal investită să soluționeze contestația formulată de .X. S.R.L.

I. .X. S.R.L. contestă obligațiile de plată suplimentare în sumă totală de .X. lei, stabilite în sarcina sa de organele vamale din cadrul Biroului Vamal de Interior .X. prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./15.12.2014 și prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014, precizând următoarele:

Referitor la cadrul general, aplicabil clasificării tarifare a mărfurilor, în perioada 2011-2014, societatea invocă prevederile Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun precum și regulile generale nr. (1)-(6) pentru interpretarea Sistemului Armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, Notele Explicative ale Nomenclurii Combinată a Comunității Europene publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 137/06.05.2011.

Societatea arată că nu sunt aplicabile în speța de față prevederile Regulamentului (CEE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză, în vigoare de la data de 07.10.2009, întrucât produsele importate au fost declarate ca fiind *tuburi*

metalice pentru producție, descrierea fiind făcută corespunzător textului poziției 73.04 - *tuburi, tevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau oțel* și potrivit destinației pe care urmau acestea să o primească după import, respectiv prelucrarea lor pentru obținerea produsului finit – amortizor auto.

Totodată, societatea precizează că actul de control emis de organele vamale nu conține informații sau detalii din care să reiasă că organele vamale ar fi verificat dacă produsele importate au fost corect clasificate la poziția tarifară – de exemplu 87.08 - *Părți și accesorii de autovehicule de la pozițiile 8701-8705*, având în vedere caracteristicile și scopul folosirii produselor importate.

Societatea arată că în contradicție cu obligația legală pe care organele vamale o aveau de a verifica corectitudinea clasificării mărfurilor la nivelul sistemului armonizat și nomenclurii combinate, din actele emise de acestea rezultă faptul că au considerat automat, *sine die*, că produsele importate au fost clasificate corect la poziția 73.04, subpoziția 7304 31 80, punând în discuție și reconsiderând doar clasificarea produselor la nivelul TARIC, detaliere la nivel de 10 cifre, prin care este detaliată aplicabilitatea taxei antidumping reglementată prin Regulamentul 926/2009.

În acest sens societatea precizează că organele vamale ar fi trebuit să constate că produsele au fost eronat clasificate la codul TARIC 7304 31 80 99 dar nu pentru că ar fi trebuit clasificate la codul TARIC 7304 31 80 30 așa cum au concluzionat în mod eronat, ci pentru faptul că produsele importate trebuiau clasificate corect la codul NC .X. 80 99.

Totodată, societatea menționează că declararea produselor la import a fost făcută de comisionarul său vamal care a stabilit clasificarea tarifară în baza indicațiilor oferite de către vânzătorul din Germania precum și de furnizorul chinez care au menționat clasificarea tarifară a produselor la codul TARIC 7304 31 80 99, fără a acorda atenția necesară regulilor de clasificare tarifară săvârșind aceeași greșeală ca și organele vamale.

Societatea arată că având în vedere caracteristicile produselor importate, de faptul că acestea sunt componente de amortizor auto, că sunt destinate a fi supuse, ulterior importului, unor prelucrări vizând transformarea lor în produse finite-amortizoare auto, prin aplicarea regulilor generale de interpretare a Nomenclurii combinate nr. 1, 2a, 3b și 6, în conformitate cu textul sub-poziției NC .X. 80 99, precum și cu textul Notelor explicative la Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, pct. K) de la poziția 87.08, produsele importate trebuie să fie clasificate la poziția 87.08 – *“părți și accesorii de autovehicule de la pozițiile 8701-8705.”*

Societatea precizează că produsul importat reprezintă o componentă (nefinită) a sistemului de suspensie al autoturismului (armătura interioară),

fabricată din oțel, are o formă inelară și nu poate fi montat ca atare în autovehicul. Ulterior importului, produsul mai suferă prelucrări care îi conferă caracterul de amortizor-produs finit.

Societatea menționează că produsul este destinat să fie utilizat exclusiv ca și parte componentă a unui amortizor, aspect confirmat și de furnizorul din Republica Populară Chineză, reprezentând un element care absoarbe șocurile ce urmează să fie încorporat în sistemul de suspensie, care include amortizorul, la nivelul axului frontal al unor autovehicule de mare tonaj, respectiv camioane de tip Volvo.

Societatea invocă în susținerea încadrării tarifare propuse ultimul paragraf din Considerațiile generale cuprinse în Notele explicative la Sistemul armonizat aferente Capitolului 87 și notele 2 și 3 de la secțiunea XVII în sensul că produsele importate pot să fie recunoscute ca fiind în exclusivitate sau în principal destinate vehiculelor de la Capitolul 87 și în același timp respectă condițiile de a nu fi excluse de notele 2 și 3 de la Secțiunea XVII.

Totodată, societatea invocă prevederile notelor explicative la Sistemul Armonizat de la (III.) - *Părți și accesorii* ale secțiunii XVII, respectiv condițiile de la lit. a), b) și c) care trebuie îndeplinite pentru a se încadra la pozițiile consacrate părților și accesoriilor precum și prevederile de la criteriul de utilizare exclusiv sau principal de la pct. B și excluderile prevăzute la criteriul poziției celei mai specifice de la pct. C.

Societatea precizează că în conformitate cu Notele explicative ale Nomenclurii combinate ale UE poziția 87.08 cuprinde:

“87.08 - Părți și accesorii de autovehicule de la pozițiile 8701-8705:

.X. 80 – Sisteme de suspensie și părțile lor (inclusiv amortizoarele de suspensie):

– Alte părți și accesorii:“ iar potrivit Notelor explicative la Sistemul armonizat aferente poziției 87.08 este prevăzut că:

“Poziția cuprinde ansamblul de părți și accesorii ale autovehiculelor de la pozițiile 87.01 la 87.05, sub rezerva ca piesele sale și accesorii să satisfacă următoarele două condiții:

- 1°) Să poată fi recunoscute ca fiind exclusiv sau în principal destinate vehiculelor din această categorie.*
- 2°) Să nu fie excluse prin Notele de la Secțiunea XVII (vezi Considerațiile generale ale acestei Secțiuni).*

Printre aceste părți și accesorii, se pot menționa:

[...]

K) Amortizoarele de suspensie (cu fricțiune, hidraulice etc.) și alte organe de suspensie (altele decât resorturile), barele de torsiune.”

Societatea precizează că produsul importat este o componentă a unui amortizor, este destinat exclusiv pentru a fi utilizat pentru prelucrare după import prin încorporarea sa într-un amortizor care reprezintă un articol ce aparține Capitolului 87, nu se regăsește printre produsele de la nota 2 a Notelor explicative la Sistemul armonizat, este indentificabil ca fiind adecvat pentru utilizarea exclusivă sau în principal pentru vehiculele din categoria menționată mai sus și nu este exclus de notele de secțiune ale Secțiunii XVII a Sistemului armonizat.

Societatea arată că produsele în cauză sunt părți destinate a fi utilizate exclusiv ca parte a unui amortizor, aspect confirmat și de furnizorul din Republica Populară Chineză și de documentele sau imaginile aflate la dosarul cauzei, drept pentru care acestea trebuie să fie clasificate după utilizarea lor principală la subpoziția .X. 80 – *sisteme de suspensie și părțile lor (inclusiv amortizoarele de suspensie)*.

Totodată, societatea arată că la subpoziția .X. 80 se clasifică și părțile de sisteme de suspensie, respectiv amortizoarele și părțile de amortizoare, iar la codul tarifar NC .X. 80 20 trebuie clasificate acele părți care sunt destinate industriei de montaj pentru autovehicule, respectiv componentele de amortizor (armăturile interioare) importate.

Societatea invocă în susținerea cauzei jurisprudența Curții Europene de Justiție, respectiv paragrafele 23, 24 și 25 din cauza C-486/06 BVBA Van Landeghem în sensul în care acestea confirmă importanța majoră pe care Notele explicative la Sistemul armonizat și Notele explicative ale Nomenclurii combinate ale Uniunii Europene o au în clasificarea tarifară a mărfurilor, precum și a argumentului reprezentat de destinația produsului care poate constitui un criteriu obiectiv de clasificare în măsura în care este inerentă respectivului produs, în speță, utilizarea în industria de montaj auto, astfel încât societatea consideră că produsul în cauză trebuie clasificat la subpoziția NC .X. 80, drept pentru care acesta nu intră sub incidența prevederilor Regulamentului 926/2009 în materie de taxe antidumping.

În susținerea clasificării produselor importate la poziția .X., societatea arată că, în speță, sunt relevante și .X. și .X./13 întrucât produsele importate corespund din toate punctele de vedere produsului descris în ITO, fiind similare din punct de vedere constructiv, destinație, funcțiuni și chiar identice din punct de vedere al clasificării tarifare.

Societatea precizează că în cazul de față organele vamale au încălcat principiul securității juridice și așteptărilor legitime, menționat de către

jurisprudența Curții Europene de Justiție arătând că indiferent că la momentul importului comisionarul vamal a declarat o clasificare tarifară eronată la codul tarifar 7304 31 80 99, autoritățile vamale au creat o așteptare legitimă societății privind considerarea drept corectă a clasificării produselor importate la acest cod dat fiind că, o perioadă lungă de timp, în cadrul unor operațiuni destul de numeroase, aceste autorități au acordat liberul de vamă la importurile efectuate fără a pune la îndoială sau contesta în vreun fel clasificarea declarată de comisionarul vamal în numele său. Aceste așteptări legitime create de autorități societății trebuiau să fie respectate ulterior de autorități cu ocazia controlului, chiar dacă verificarea privind clasificarea tarifară ar fi condus la concluzia că societatea a declarat eronat codul tarifar.

Societatea arată că ulterior, cu ocazia controlului, autoritățile vamale nu au respectat așteptările legitime ale societății, create de aceleași autorități prin acțiunea lor, respectiv acordarea liberului de vamă la import, sub clasificarea la codul tarifar 7304 31 80 99, necontestată la momentul importului sau prin lipsa lor de acțiune ori pasivitate, respectiv acordarea liberului de vamă fără verificarea clasificării tarifare declarate.

Totodată, societatea invocă prevederile art. 10 și 12 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 6693/2010 pentru aprobarea Normelor tehnice de utilizare a sistemului român de procesare automată a declarației vamale de import menționând că importurile efectuate în perioada supusă verificărilor au făcut obiectul controlului vamal iar lucrătorii vamali care au efectuat controlul au acordat liberul de vamă la import neavând nicio obiecție cu privire la datele declarate de societate la momentul importului, inclusiv cu privire la clasificarea tarifară a produselor importate.

Societatea precizează că în speță nu s-au respectat prevederile art. 78 alin. (1)-(3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar și art. 100 alin. (1), (3) și (6) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României întrucât atunci când organele vamale reverifică declarațiile vamale sau când fac controlul ulterior al declarațiilor vamale, sunt îndrituite să ia măsuri pentru regularizarea situației numai atunci când dispun de noi elemente, în raport cu cele existente în declarația vamală, și numai în măsura în care în urma reverificării/controlului ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, or în cazul de față elementul pe baza căruia organele vamale au clasificat produsele importate la o altă subpoziție, respectiv criteriul conținutului de carbon, nu reprezintă un element cu caracter de noutate pentru organele vamale întrucât dispozițiile Regulamentului 926/2009 sunt aplicabile de la data de 07.10.2009 și, prin

urmare, acestea nu sunt îndreptățite să ia măsuri pentru regularizarea situației, deoarece societatea nu a furnizat informații inexacte sau incomplete.

Totodată, societatea invocă prevederile art. 220 alin. (2) lit. b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar referitoare la neînscriserea în contabilitate a datoriei vamale atunci când se constată eroarea autorității vamale exemplificând cu Decizia Comisiei din data de 29.08.2007 – Cererea depusă de Republica Federală Germană REC 04/06, în care Comisia decide că un operator economic care realizează operațiuni de import, acționând de bună credință, nu poate fi reținut responsabil pentru eventualele erori datorate pasivității autorităților vamale.

Referitor la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere plata drepturilor vamale la import, societatea invocă baza legală comunitară în materie vamală, respectiv prevederile art. 201 alin. (2) și art. 221 alin. (1) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar arătând că perioada supusă controlului pentru care organele vamale au stabilit obligații de plată în sarcina sa începe de la data de 11.01.2011 până la data de 15.12.2014, drept pentru care termenul de prescripție, respectiv termenul de trei ani de la data acceptării declarațiilor vamale aferente operațiunilor de punere în liberă circulație, a fost atins pentru importurile efectuate de societate înainte de 12.12.2011.

Astfel, societatea solicită exonerarea de la plata obligațiilor suplimentare stabilite în sarcina sa pentru un număr de 50 de importuri efectuate în perioada 01.01.2011-12.12.2011 în sumă totală de .X. lei, reprezentând taxe antidumping, TVA și accesorii aferente acestora, întrucât dreptul organelor vamale de a percepe taxa antidumping era prescris la data începerii controlului, respectiv 12.12.2014, dat fiind că termenul de trei ani nu a fost suspendat și că, potrivit legislației în vigoare, datoria vamală se naște în cazul importului la data acceptării declarațiilor vamale aferente operațiunilor de punere în liberă circulație. Prin urmare la data începerii controlului, respectiv 12.12.2014 erau prescrise drepturile vamale de import aferente celor 50 de importuri efectuate anterior datei de 12.12.2011.

Referitor la stabilirea majorărilor și penalităților de întârziere aferente taxelor antidumping societatea arată că potrivit art. 1 și art. 2 din Decizia nr. 2007/436/CE/EURATOM a Consiliului, privind Resursele Proprii ale Comunităților Europene coroborat cu pct. 40 din Hotărârea Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămiror taxele vamale reprezintă o componentă care formează Resurse Proprii Tradiționale ale UE și nu resurse ale bugetului național consolidat drept pentru care prevederile art. 1 alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu sunt aplicabile pentru taxele vamale datorate pentru

importul de mărfuri efectuat după 01.01.2007, motiv pentru care consideră că nu datorează suma de .X. lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și TVA.

Totodată, societatea precizează că prevederile art. 232 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar nu pot fi aplicate automat în România pe baza prevederilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care reglementează doar administrarea creanțelor bugetului de stat și nu celor datorate Comisiei, ci doar în măsura în care acestea ar fi fost transpuse în legislația națională la momentul ulterior aderării României la UE, fapt ce nu s-a întâmplat până în prezent.

De asemenea, societatea menționează că prevederile art. 232 din actul normativ menționat mai sus fac referire exclusiv la dobânzi și nu la penalitățile de întârziere, drept pentru care aplicarea penalităților de întârziere, prevăzute de OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu poate fi făcută.

II. Prin Procesul verbal de control nr. .X./15.12.2014, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, contestată, organele vamale din cadrul Biroului Vamal de Interior .X., au constatat următoarele:

Controlul ulterior al mărfurilor a avut ca obiect verificarea corectitudinii încadrării tarifare reprezentând anumite țevi și tuburi din oțel, fără sudură, importate de societate prin intermediul firmei .X. GmbH, An der Gompgesbrucke 9 D-41564 din Germania, de la producătorul-exportator Foreign Trade Co. Of Suzhou a New & Hi-Tec din Republica Populară Chineză, care au făcut obiectul operațiunilor vamale de punere în liberă circulație (IM A), identificate printr-un număr de 114 declarații vamale de punere în liberă circulație (MRN) din perioada 10.01.2011-11.03.2013, înregistrate la Biroul Vamal de Interior .X., având ca titular al operațiunilor .X. S.R.L.

Organele vamale precizează că societatea are ca obiect principal de activitate fabricarea de piese și accesorii pentru autovehicule și pentru motoare de autovehicule.

Prin declarațiile vamale de punere în liberă circulație mărfurile importate denumite *“tuburi metalice pentru producție”* au fost încadrate la codul tarifar 7304 31 80 99 - *“altele”* de la poziția 7304 *“tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel”*, cu taxa vamală de 0%.

Organele vamale arată că în perioada depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație era în vigoare Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză.

Organele vamale precizează că în urma reverificării declarațiilor vamale și a documentelor atașate acestora, facturi, certificate de producție, packing list, rapoarte de testare a produsului, încadrarea produsului la codul tarifar 7304 31 80 99 nu are susținere de fapt și de drept, astfel încât încadrarea corectă este cea de la codul tarifar 7304 31 80 30 *“tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel cu un diametru exterior de maximum 406,4 mm și cu o valoare echivalentă a conținutului de carbon (VEC) de maximum 0,86 conform formulelor și analizelor chimice ale Institutului Internațional de Sudură (IIS)”* întrucât nu există elemente din care să reiasă o valoare mai mare de 0,86 a echivalentului de carbon (VEC) pentru ca marfa să fie încadrată la o altă poziție reziduală, decât cea pentru care s-a instituit taxa antidumping conform Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009, respectiv codul tarifar 7304 31 80 30.

Organele vamale arată că potrivit raportului de testare a produsului anexat la declarațiile vamale, rezultă că aceste tuburi au un conținut standard mai mic sau egal de 0,17 carbon (C) iar în urma testelor conținutul este de 0,09, un conținut de mangan (Mn) mai mic sau egal cu 1,20, iar în urma testelor conținutul este de 0,47, un conținut de siliciu (Si) mai mic sau egal cu 0,35 iar în urma testelor conținutul este de 0,20, un conținut de sulf (S) mai mic sau egal cu 0,025 iar în urma testelor conținutul este de 0,007, și un conținut de fosfor (P) mai mic sau egal cu 0,025, iar în urma testelor conținutul este de 0,007.

Astfel, organele vamale precizează că din informațiile cuprinse în rapoartele de testare a produsului și a utilizării acestora în formula de calcul a conținutului de carbon echivalent, așa cum este stabilită de Institutul Internațional de Sudură (IIS), rezultă că aceste tuburi au un conținut echivalent de carbon (VEC) de maximum 0,093 iar tuburile au ca dimensiuni lungimea de 104,85 mm și diametrul de 30 mm respectiv 16 mm sau 20 mm la unul din capete.

Organele vamale menționează că potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 *se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de tuburi și țevi fără sudură, din fier sau din oțel, cu secțiune circulară, având un diametru exterior de maximum 406,4 mm și o valoare de echivalent carbon (CEV) mai mică*

sau egală cu 0,86 în conformitate cu formula și analizele chimice ale Institutului Internațional de Sudură (IIW) (2), încadrate în prezent la codurile NC [...] ex 7304 31 80 (codurile TARIC [...] 7304 31 80 30) originare din Republica Populară Chineză. Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, pentru produsele descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile de mai jos, se stabilește după cum urmează: [...] 39,2% pentru toate celelalte societăți.

Ca urmare a stabilirii încadrării tarifare corecte pentru mărfurile importate denumite "tuburi metalice pentru producție", prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, având în vedere cele de mai sus precum și prevederile art. 136 și art. 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 4, art. 78 și art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României precum și art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 al Comisiei de aplicare a Codului Vamal Comunitar, organele vamale au calculat în sarcina societății diferențe de drepturi vamale în sumă totală de .X. lei, reprezentând:

- taxe antidumping în sumă de .X. lei;
- TVA în sumă de .X. lei.

Totodată, pentru neplata la termen a diferențelor de drepturi vamale, în temeiul art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele vamale au stabilit în sarcina societății pentru perioada 12.01.2011-15.12.2014 dobânzi și penalități de întârziere, în sumă totală de .X. lei, după cum urmează:

- dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei;
- penalități de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei;
- penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei.

De asemenea, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014, contestată, în temeiul art. 119, art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele vamale au stabilit în sarcina societății accesorii, în continuarea celor de mai sus, respectiv pentru perioada 16.12.2014-31.12.2014 în sumă de .X. lei, reprezentând dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei și dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei, dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, taxa pe valoare adăugată aferentă taxelor antidumping în sumă de .X. lei, dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează aceste sume, în condițiile în care aceasta invocă prescripția dreptului organelor vamale de a stabili obligații suplimentare.

În fapt, .X. S.R.L. a pus în liberă circulație cu un număr de 50 declarații vamale aferente perioadei 10.01.2011-09.12.2011 mărfuri provenite din Republica Populară Chineză pe care le-a declarat ca fiind *“tuburi metalice pentru producție”* și le-a încadrat la codul tarifar 7304 31 80 99, având taxe vamale de 0%.

Organele vamale au stabilit în sarcina societății prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./15.12.2014 drepturi de import, respectiv taxe antidumping în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei precum și accesorii aferente în sumă de .X. lei iar prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014, accesorii în continuarea celor de mai sus, respectiv dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei și dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei.

Societatea, prin contestația formulată împotriva celor două titluri de creanță, solicită exonerarea de la plata obligațiilor suplimentare stabilite în sarcina sa pentru un număr de 50 de importuri care au făcut obiectul operațiunilor de punere în liberă circulație efectuate în perioada 10.01.2011-09.12.2011 în sumă totală de .X. lei, reprezentând taxe antidumping, TVA și accesorii aferente acestora, întrucât dreptul organelor vamale de a percepe taxa antidumping pentru aceste importuri era prescris la data începerii controlului, respectiv 12.12.2014, invocând în susținerea cauzei prevederile art. 201 alin. (1) lit. a) și alin. (2) și art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 4 alin. (9), (10) și (12), art. 201 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 221 alin. (1) și (3) din Regulamentul

(CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care precizează:

“Articolul 4

(9) Datoria vamala reprezinta obligatia unei persoane de a achita valoarea drepturilor de import (datoria vamala la import) sau drepturile de export (datorie vamala la export) care se aplica anumitor marfuri prin dispozițiile în vigoare ale Comunității.

(10) Drepturile de import reprezinta drepturile vamale și taxele cu efect echivalent prevăzute la importul de mărfuri.

(12) Debitorul reprezintă orice persoană obligată să achite o datorie vamală.

Articolul 201

1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

Articolul 221

(1) De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

(3) Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu articolul 243, pe durata acțiunii.”

Prin urmare, luând în considerare prevederile legale menționate, dat fiind faptul că taxele antidumping sunt taxe cu efect echivalent prevăzute la importul de mărfuri, organele vamale au dreptul să stabilească și să comunice debitorului obligații suplimentare reprezentând taxe antidumping într-un termen de 3 ani, calculat începând cu data de la care a luat naștere datoria vamală prin punerea în liberă circulație a mărfurilor, respectiv data acceptării declarațiilor vamale în cauză.

Având în vedere prevederile art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar care stipulează că o datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale, coroborat cu prevederile art. 221 alin. (3) din același act normativ menționat mai sus potrivit căruia comunicarea unei datorii vamale către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care aceasta a luat naștere, precum și faptul că în speță organele vamale au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare

reprezentând taxe antidumping prevăzute la importul de mărfuri, temenul de prescripție al obligațiilor suplimentare de plată reprezentând taxe antidumping comunicate prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X. din data de 15.12.2014, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X. din data de 15.12.2014 începe să curgă de la data nașterii datoriei vamale, respectiv momentul acceptării declarațiilor vamale în cauză, iar ca efect al împlinirii termenului de prescripție, după expirarea termenului de 3 ani de la nașterea datoriei vamale, organele vamale nu mai pot comunica către debitor această datorie vamală.

Astfel, pentru declarațiile vamale depuse în perioada 10.01.2011 – 09.12.2011 dreptul organelor vamale de a comunica datoria vamală s-a împlinit la data de 09.12.2014, drept pentru care în mod eronat organele vamale au comunicat societății obligații suplimentare de plată prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X. din data de 15.12.2014, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei.

Prin adresa nr. A_SLP 153/04.03.2016 Direcția generală de soluționare a contestațiilor a solicitat organelor vamale să precizeze dacă anterior datei la care a început controlul ulterior al declarațiilor vamale au existat cauze de suspendare a prescripției în conformitate cu prevederile art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar și dacă datoria vamală stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014 este rezultatul unui act care la momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală conform art. 221 alin. (4) din același act normativ.

Prin adresa de răspuns nr. .X./07.03.2016 Biroul Vamal de Interior .X. a precizat că anterior acțiunii de control al declarațiilor vamale nu au existat acțiuni în conformitate cu prevederile art. 243 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar iar datoria vamală stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, nu este rezultatul unui act care, în momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală, conform art. 221 alin. (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar, și în consecință nu au fost sesizate organele de urmărire și cercetare penală.

În ceea ce privește diferențele de TVA în sumă de .X. lei stabilite în sarcina societății aferente mărfurilor importate prin declarațiile vamale depuse în perioada 10.01.2011-09.12.2011, în speță sunt aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 136 alin. (1) și art. 139 alin. (1), care precizează:

”ART. 136 Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 139 *Baza de impozitare pentru import*

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum și cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.”

Prin urmare se reține că importul de bunuri este o operațiune supusă taxei pe valoarea adăugată, aceasta fiind exigibilă la data la care s-a născut datoria vamală.

Odată cu nașterea acestei datorii vamale a devenit exigibilă o diferență de TVA în sumă de .X. lei calculată prin aplicarea procentului de 24% asupra sumei dintre valoarea în vamă, a cuantumului taxei antidumping și a valorii cheltuielilor de transport pe parcurs intern nedecarate la momentul depunerii declarațiilor vamale, din care se scade TVA achitată la momentul acordării liberului de vamă.

Având în vedere că, astfel cum s-a stabilit mai sus, taxele antidumping în sumă de .X. lei au fost anulate, reiese că și baza de impozitare a TVA se va modifica, astfel încât urmare a recalculării TVA aferentă mărfurilor importate cu declarațiile vamale depuse în perioada 10.01.2011-09.12.2011, au rezultat următoarele:

TVA în sumă de .X. lei se compune din TVA aferentă taxelor antidumping în sumă de .X. lei și TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei.

Având în vedere că taxele antidumping în sumă de .X. lei au fost anulate, urmează a fi anulată și TVA aferentă taxelor antidumping, respectiv TVA în sumă de .X. lei potrivit principiului *“ad impossibilia nulla est obligatio”* - nu poate exista obligație referitoare la lucruri care nu sunt posibile – întrucât dacă obligația principală nu mai există ca urmare a incidenței prescripției, nici obligația corelativă ei nu mai poate exista.

În concluzie, având în vedere cele reținute precum și prevederile legale invocate, se va face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (1) și (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”, se va admite contestația formulată de .X. S.R.L. și se va anula parțial Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, emisă de Biroul Vamal de Interior .X., pentru suma de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei și TVA aferentă taxelor antidumping în sumă de .X. lei.

În ceea ce privește accesoriile aferente taxelor antidumping și diferențelor de TVA aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, stabilite suplimentar prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, respectiv dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei, dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei și prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014, respectiv dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei și dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei, organul de soluționare a contestației reține că întrucât prin prezenta decizie contestația a fost admisă pentru suma de .X. lei, reprezentând taxe antidumping și TVA aferentă taxelor antidumping, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale.”* se va admite contestația și se vor anula parțial deciziile contestate, menționate mai sus și pentru accesoriile aferente taxelor antidumping și TVA aferentă taxelor antidumping în sumă de .X. lei, reprezentând dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

2. În ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei, dobânzi corespunzătoare TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei și penalități de întârziere corespunzătoare TVA

aferență cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestația nu este motivată în fapt și în drept, .X. S.R.L. neaducând niciun argument în apărarea sa.

În fapt, s-a constatat că .X. S.R.L. a pus în liberă circulație cu un număr de 50 declarații vamale aferente perioadei 10.01.2011-09.12.2011 mărfuri provenite din Republica Populară Chineză pe care le-a declarat ca fiind *“tuburi metalice pentru producție”* și le-a încadrat la codul tarifar 7304 31 80 99, având taxe vamale de 0%.

Organele vamale au stabilit în sarcina societății prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./15.12.2014 și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014, drepturi de import, respectiv taxe antidumping în sumă de .X. lei și TVA în sumă totală de .X. lei, TVA formată din suma de .X. lei care a fost analizată la capitolul precedent din prezenta decizie și suma de .X. lei reprezentând TVA aferență cheltuielilor de transport pe parcurs intern.

.X. SRL, prin contestația formulată împotriva obligațiilor fiscale reprezentând taxe antidumping și TVA, solicită exonerarea de la plata obligațiilor suplimentare stabilite în sarcina sa întrucât dreptul organelor vamale de a percepe taxa antidumping pentru aceste importuri era prescris la data începerii controlului, respectiv 12.12.2014, fără a face nicio referire la obligațiile suplimentare stabilite în sarcina sa reprezentând TVA aferență cheltuielilor de transport pe parcurs intern, referindu-se numai la TVA aferență taxelor antidumping.

Prin contestația formulată societatea nu depune documente și nu aduce argumente care să combată constatările organelor fiscale.

În drept, art. 206 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Forma și conținutul contestației :

Contestația se formulează în scris și va cuprinde : [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

iar pct.11.1 lit. b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, stipulează:

“Contestatia poate fi respinsa ca: [...]

b) nemotivata, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Se reține că, deși petenta precizează la începutul contestației că solicită anularea în totalitate a obligației fiscale privind TVA precum și a taxelor antidumping stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, societatea contestatoare, în ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei, dobânzi corespunzătoare TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei și penalități de întârziere corespunzătoare TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei, nu a prezentat în apărarea sa argumente pertinente sau documente justificative, nu a invocat niciun temei de drept care să combată cele stabilite de organele de inspecție fiscală prin actele atacate și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *“actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art. 249 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă republicat, cu completările și modificările ulterioare, intrat în vigoare la data de 15.02.2013 **“cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”** și art. 250 din același act normativ, care precizează:

”dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]”

Totodată, art. 65 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare:

“(1) contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii determinând respingerea acesteia.

Totodată, prin Decizia .X. în dosarul .X., Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *“motivarea contestației în procedură administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 zile în care se poate și formula contestația administrativă iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”*.

Având în vedere cele reținute mai sus, faptul că societatea nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală în ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern nedecarate la momentul depunerii declarațiilor vamale, nu aduce niciun argument care să combată constatările organelor fiscale în conformitate cu prevederile art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 coroborat cu pct. 11.1 lit. b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, urmează a se respinge ca nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere, organele de soluționare în lumina prevederilor pct. 2.5 din același act normativ, neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat suma de .X. lei, reprezentând TVA aferentă cheltuielilor de transport parcurs intern în sumă de .X. lei, dobânzi corespunzătoare TVA aferentă cheltuielilor de transport parcurs intern în sumă de .X. lei și penalități de întârziere corespunzătoare TVA aferentă cheltuielilor de transport parcurs intern în sumă de .X. lei, sume stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014 și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014 emise de Biroul Vamal de Interior .X..

3. Referitor la suma totală de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei și dobânzi și penalități de întârziere aferente în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă mărfurile importate de societate reprezentând *tuburi metalice pentru producție se încadrează la codul tarifar 7304 31 80 99 - “altele” de la poziția 7304 “tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel”, având taxe vamale de 0%, așa cum a procedat societatea sau la codul tarifar 7304 31 80 30 - “tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel cu un diametru exterior*

de maximum 406,4 mm și cu o valoare echivalentă a conținutului de carbon (VEC) de maximum 0,86 conform formulelor și analizelor chimice ale Institutului Internațional de Sudură (IIS)”, având taxe antidumping de 39,2%, așa cum au stabilit organele vamale la controlul ulterior.

În fapt, .X. S.R.L. a pus în liberă circulație cu un număr de 64 declarații vamale aferente perioadei 15.12.2011-11.03.2013 mărfuri provenite din Republica Populară Chineză pe care le-a declarat ca fiind *“tuburi metalice pentru producție”* și le-a încadrat la codul tarifar 7304 31 80 99 *“altele”* de la *“tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel trase sau laminate la rece”*, având taxe vamale de 0%.

Organele vamale au constatat în urma reverificării declarațiilor vamale și a documentelor atașate acestora: facturi, certificat de producție, packing list, rapoarte de testare a produsului că încadrarea produsului la codul tarifar 7304 31 80 99 este greșită, astfel încât încadrarea corectă este cea de la codul tarifar 7304 31 80 30 *“tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel cu un diametru exterior de maximum 406,4 mm și cu o valoare echivalentă a conținutului de carbon (VEC) de maximum 0,86 conform formulelor și analizelor chimice ale Institutului Internațional de Sudură (IIS)”* întrucât nu există elemente din care să reiasă o valoare mai mare de 0,86 a echivalentului de carbon (VEC) pentru ca marfa să fie încadrată la o altă poziție reziduală, decât cea pentru care s-a instituit taxa antidumping de 39,2% conform Regulamentului (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009, respectiv codul tarifar 7304 31 80 30.

Astfel, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014 și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014, organele vamale au stabilit în sarcina societății drepturi de import, respectiv taxe antidumping în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei precum și dobânzi și penalități de întârziere aferente în sumă de .X. lei.

Societatea contestă actele de impunere în cauză și propune o altă încadrare tarifară pentru produsele importate având în vedere caracteristicile, destinația și scopul folosirii acestora, respectiv la poziția 87.08 - *Părți și accesorii de autovehicule de la pozițiile 8701-8705* întrucât în opinia societății pot fi recunoscute ca fiind în exclusivitate sau în principal destinate vehiculelor de la Capitolul 87 și totodată nu sunt excluse de Notele 2 și 3 de la Secțiunea XVII.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar unde se precizează că:

“Art. 20

(1) *Drepturile legal datorate la apariția unei datorii vamale se bazează pe Tariful Vamal al Comunităților Europene.*

[...]

(3) *Tariful Vamal al Comunităților Europene cuprinde:*

(a) *Nomenclatura Combinată a mărfurilor;*

[...]

(c) *ratele și alte elemente de taxare aplicabile în mod normal mărfurilor cuprinse în Nomenclatura Combinată în ceea ce privește:*

- *drepturile vamale și [...]*

(f) *măsurile autonome de suspendare, care prevăd o reducere sau o exonerare de drepturi de import aferente anumitor mărfuri;*

[...]

(6) *Clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă stabilirea, potrivit normelor în vigoare, a:*

(a) *subpoziției din Nomenclatura Combinată sau a subpoziției din orice altă nomenclatură menționată la alineatul (3) litera (b) sau*

(b) *subpoziției din orice altă nomenclatură care se bazează în întregime sau parțial pe Nomenclatura Combinată sau care adaugă la aceasta orice subdiviziune și care este stabilită de normele comunitare care reglementează domenii specifice cu privire la aplicarea altor măsuri decât cele tarifare referitoare la schimburile de mărfuri, în care mărfurile menționate mai sus urmează să fie clasificate.”*

Clasificarea tarifară se stabilește conform Regulilor generale de interpretare a Nomenclurii Combinate, prevăzute de Regulamentele (UE) nr. 861/2010, nr. 1006/2011 și nr. 927/2012 ale Comisiei, de modificare a Anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului, privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, în vigoare la data efectuării operațiunilor.

Astfel, potrivit Regulilor generale 1 și 6 de interpretare a Nomenclurii Combinate, se prevede:

“Clasificarea mărfurilor în Nomenclatura combinată se efectuează în conformitate cu următoarele principii:

1. *Enunțul titlurilor secțiunilor, capitolelor sau subcapitolelor este considerat ca având numai o valoare indicativă, clasificarea mărfurilor considerându-se legal determinată atunci când este în concordantă cu textul*

pozițiilor și notelor de secțiuni și de capitole, și atunci când nu sunt contrare termenilor utilizați în acele poziții și note, cu următoarele reguli.

[...]

6. Clasificarea mărfurilor la subpozițiile unei aceleiași poziții se efectuează, în mod legal, cu respectarea textelor acelor subpoziții și a notelor de subpoziții, precum și, mutatis mutandis, cu respectarea regulilor anterioare, înțelegând prin aceasta că nu pot fi comparate decât subpozițiile aflate pe același nivel. În sensul acestei reguli, se utilizează și notele de secțiuni și capitole corespunzătoare, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare”.

Astfel, potrivit regulii 1 încadrarea mărfurilor este legal determinată atunci când este în conformitate cu textul pozițiilor și notelor de secțiuni și de capitole, iar potrivit regulii 6 încadrarea mărfurilor la subpozițiile unei poziții se efectuează, în mod legal, cu respectarea textelor acelor subpoziții și a notelor de subpoziții.

Totodată, se reține că, pentru stabilirea unei încadrări tarifare corecte, determinantă este descrierea bunurilor care rezultă din documentele prezentate de către importator, descriere care permite încadrarea în câmpul mai larg determinat de descrierea făcută în tariful vamal, care se aplică uniform pe tot teritoriul Uniunii Europene.

Luând în considerare prevederile Regulamentelor (UE) nr. 861/2010, nr. 1006/2011 și nr. 927/2012 ale Comisiei, de modificare a Anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului, privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, poziția tarifară 7304 cuprinde:

“7304 Tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel:

- Altele, cu secțiunea circulară, din fier sau din oțeluri nealiat

7304 31 -- Trase sau laminate la rece

7304 31 80 --- Altele

---- Altele

7304 31 80 99 ----- Altele”

Totodată, subpoziția tarifară 7304 31 80 cuprinde și:

“7304 31 80 30 ----- cu un diametru exterior de maximum 406,4 mm și cu o valoare echivalentă a conținutului de carbon (VEC) de maximum 0,86 conform formulelor și analizelor chimice ale Institutului Internațional de Sudură (IIS)”

Potrivit Notelor explicative la sistemul armonizat aferente poziției 7304:

“Produsele acestei poziții cuprind în special tuburile pentru conducte de petrol sau conducte de gaze, țevile de cuvelaj, de producție și de foraj, de tipul celor utilizate la extracția petrolului sau a gazelor, tuburile pentru

*încălzitoare, supraîncălzitoare, schimbătoare de căldură, condensatoare, cuptoare de rafinare, încălzitoare de apă pentru centrale electrice, tuburile galvanizate sau tuburile negre (numite tuburi de gaze) pentru vapori sub presiune înaltă sau medie sau pentru distribuția apei în imobile, ca și tuburile pentru rețele de distribuție urbană a apei și a gazelor. **Ele sunt utilizate, de asemenea, pentru fabricarea unor componente de autovehicule sau de utilaje, a coliviilor pentru rulmenții cu bile, a rolelor cilindrice sau conice, sau chiar pentru rulmenții cu ace sau pentru alte utilizări mecanice, pentru schelărie, pentru structuri tubulare de șarpante metalice și construcția de clădiri.***

Potrivit documentelor aflate la dosarul cauzei mărfurile în cauză sunt tuburi din oțel nealiat fără sudură, trase la rece cu secțiunea circulară.

Dimensiunile pieselor sunt:

- diametrul exterior 30 mm,

- lungimea 104,85 mm,

- diametru interior, 20 mm pentru produsele cu codul 2271-01, respectiv 16 mm pentru cele cu codul 2272-01 iar potrivit precizărilor organelor vamale care au calculat conținutul echivalent de carbon (VEC) al mărfurilor în baza datelor din rapoartele de testare a produselor cu privire la compoziția chimică, caracteristicile fizice și tehnice ale mărfurilor utilizând formula de calcul a conținutului de carbon echivalent stabilită de Institutul Internațional de Sudură a rezultat că aceste tuburi au un conținut echivalent de carbon (VEC) de maximum 0,093.

Având în vedere cele de mai sus, în mod legal organele vamale au calculat în sarcina societății, ca urmare a reîncadrării mărfurilor în cauză la codul tarifar 7304 31 80 30 - *“tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel cu un diametru exterior de maximum 406,4 mm și cu o valoare echivalentă a conținutului de carbon (VEC) de maximum 0,86 conform formulelor și analizelor chimice ale Institutului Internațional de Sudură (IIS)”*, drepturile de import, în vigoare la data efectuării operațiunilor de import, respectiv taxe antidumping de 39,2%, conform art. 1 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009, potrivit căruia *“se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de tuburi și țevi fără sudură, din fier sau din oțel, cu secțiune circulară, având un diametru exterior de maximum 406,4 mm și o valoare de echivalent carbon (CEV) mai mică sau egală cu 0,86 în conformitate cu formula și analizele chimice ale Institutului Internațional de Sudură (IIW), încadrate în prezent la codurile NC [...] ex 7304 31 80 (codurile TARIC [...] 7304 31 80 30) originare din Republica Populară Chineză”*, în cuantum de .X. lei.

Față de invocarea de către societate a jurisprudenței Curții Europene de Justiție, respectiv paragrafele 23, 24 și 25 din cauza C-486/06 BVBA Van Landeghem potrivit cărora destinația produsului poate constitui un criteriu obiectiv de clasificare în măsura în care este inerentă respectivului produs, în speță, utilizarea în industria de montaj auto, caracterul inerent trebuind să poată fi apreciat în funcție de caracteristicile și proprietățile obiective ale acestuia se reține că acest argument invocat nu poate fi luat în considerare la soluționarea favorabilă a contestației întrucât, așa cum s-a arătat anterior, criteriul în funcție de care se încadrează reperatele nu este cel al destinației ulterioare a produselor rezultate din procesul de fabricație ci valoarea echivalentă a conținutului de carbon (VEC) și dimensiunile, respectiv diametrul exterior al reperelor în starea în care se prezintă la vămuire, drept pentru care speța se circumscrie prevederilor Regulamentului 926/2009 în materie de taxe antidumping.

În ceea ce privește susținerea societății privind posibilitatea încadrării mărfurilor la poziția tarifară .X., aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât din Notele explicative ale Sistemului armonizat:

"Poziția cuprinde ansamblul de părți și accesorii ale autovehiculelor de la pozițiile 87.01 la 87.05, sub rezerva ca piesele sale și accesoriile să satisfacă următoarele două condiții:

1°) Să poată fi recunoscute ca fiind exclusiv sau în principal destinate vehiculelor din această categorie.

2°) Să nu fie excluse prin Notele de la Secțiunea XVII (vezi Considerațiile generale ale acestei Secțiuni).

Printre aceste părți și accesorii, se pot menționa:[...]

K) Amortizoarele de suspensie (cu fricțiune, hidraulice etc.) și alte organe de suspensie (altele decât resorturile), barele de torsiune."

Astfel, având în vedere cele menționate se reține că la poziția tarifară .X. se încadrează amortizoarele de suspensie, ca părți componente a unui autovehicul, nicidecum părțile care sunt utilizate pentru fabricarea unor componente de autovehicule, respectiv amortizoare.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia .X. și .X./13 sunt relevante în susținerea clasificării produselor importate la poziția .X. întrucât produsele importate corespund din toate punctele de vedere produsului descris în ITO, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât în conformitate cu art.12 pct. 2 și 3 din Regulamentul

(CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar care stipulează că:

“2. Informațiile tarifare obligatorii sau informațiile obligatorii privind originea sunt obligatorii pentru autoritățile vamale, față de titularul informațiilor, care are obligații doar în privința încadrării tarifare sau determinării originii mărfurilor.(...)”

3. Titularul unor astfel de informații trebuie să poată dovedi că:

- în materie tarifară: mărfurile declarate corespund din toate punctele de vedere cu cele descrise în informații,(...)”

De asemenea, art.10 alin. (1) și (3) lit. a) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, precizează că:

“(1). Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 5 și 64 din Cod, informațiile obligatorii se pot invoca numai de către titular.

(3) Titularul de informații obligatorii le poate folosi pentru anumite mărfuri numai în cazul în care face dovada:

(a) în ceea ce privește tariful vamal: față de autoritățile vamale că mărfurile respective sunt conforme în toate privințele cu cele descrise în informațiile prezentate;(...)”

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus invocate se reține că o informație tarifară obligatorie nu poate fi invocată decât de titularul său și numai pentru mărfurile care fac obiectul ITO, iar pentru alte mărfuri, în cazul în care face dovada față de autoritățile vamale că mărfurile declarate sunt conforme în toate privințele cu cele descrise în informația tarifară, or în speță niciuna din aceste informații tarifare obligatorii nu se referă la mărfurile în cauză, ele se referă la articole semifinite, componente de suspensie pentru autovehicule, în timp ce mărfurile prezentate la vamă prin declarațiile vamale reverificate sunt tuburi de oțel din care societatea fabrică anumite produse destinate suspensiilor de autovehicule la care fac referire informațiile tarifare obligatorii menționate.

În ceea ce privește diferențele de TVA stabilite în sarcina societății în sumă de .X. lei, aferente mărfurilor importate prin declarațiile vamale depuse în perioada 15.12.2011-11.03.2013 sunt incidente prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 136 alin. (1) și art. 139 alin. (1), care precizează:

”ART. 136 Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 139 *Baza de impozitare pentru import*

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum și cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.”

Prin urmare se reține că importul de bunuri este o operațiune supusă taxei pe valoarea adăugată, aceasta fiind exigibilă la data la care s-a născut datoria vamală.

Din documentele aflate la dosarul contestației se reține că organele vamale au efectuat controlul ulterior asupra unui număr de 64 operațiuni de import, ce au avut loc în perioada 15.12.2011-11.03.2013, constatând că odată cu nașterea datoriei vamale, reprezentând taxe antidumping, a devenind exigibilă o diferență de TVA neachitată ca urmare a faptului că nu a fost inclusă în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată cuantumul taxei antidumping și a cheltuielilor de transport pe parcurs intern nedecarate la momentul depunerii declarațiilor vamale.

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate precum și faptul că taxa antidumping și cheltuielile de transport pe parcurs intern se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, în mod legal, organele vamale au calculat în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei pentru mărfurile importate.

Referitor la suma de .X. lei, din care suma de .X. lei reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping, suma de .X. lei reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA, stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./15.12.2014 precum și suma de .X. lei reprezintă dobânzi aferente taxelor antidumping și suma de .X. lei reprezintă dobânzi aferente TVA, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014, aceasta reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Astfel, având în vedere că în sarcina societății a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei, reprezentând taxe antidumping în suma de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei, aceasta datorează și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente în sumă de .X. lei conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”*.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia prevederile art. 232 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar fac referire exclusiv la dobânzi și nu la penalitățile de întârziere, drept pentru care aplicarea penalităților de întârziere la plată, prevăzute de OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu poate fi făcută în baza acestui articol iar rata dobânzii aplicată de organele vamale sunt cele din OG nr. 92/2003, deși potrivit articolului menționat această rată ar trebui stabilită în mod specific și fără legătură cu criteriile aplicate la stabilirea dobânzii prin OG nr. 92/2003, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât prevederile art. 232 alin. (1) lit. b) din actul normativ menționat mai sus fac trimitere la legislația națională unde potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează că *“prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”*, rezultă că prevederile legale, mai sus menționate, se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale indiferent dacă acestea reprezintă resurse proprii tradiționale ale Uniunii Europene sau venituri ale bugetului general consolidat al statului.

Astfel, având în vedere prevederile art. 201 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar potrivit cărora *„(1) o datorie vamală la import poate să ia naștere prin: (a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol “(2) o datorie vamală se naște în momentul acceptării*

declarației vamale în cauză”, se reține că, în mod legal organele vamale au calculat în sarcina societății dobânzi și penalități de întârziere din ziua următoare nașterii datoriei vamale și până la data actului de control.

Datoria vamală luând naștere la momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor, prin neplata acesteia în cuantumul legal datorat, bugetul general consolidat a fost prejudiciat, devenind incidente prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la invocarea de către societate a prevederile art. 220 alin. (2) lit. b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar referitoare la neînscierea în contabilitate a datoriei vamale atunci când se constată eroarea autorității vamale exemplificând cu Decizia Comisiei din data de 29.08.2007 – Cererea depusă de Republica Federală Germană REC 04/06, în care Comisia decide că un operator economic care realizează operațiuni de import, acționând de bună credință, nu poate fi reținut responsabil pentru eventualele erori datorate pasivității autorităților vamale, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât potrivit art. 4 alin. (17) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar declarația vamală reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, document care e supus verificării ulterioare, iar în cadrul acțiunii de reverificare a declarațiilor vamale s-a constatat că .X. S.R.L a declarat o poziție tarifară eronată a mărfurilor importate.

Referitor la invocarea de către societate a jurisprudenței Curții Europene de Justiție privind încălcarea principiului securității juridice și așteptărilor legitime arătând că indiferent că la momentul importului comisionarul vamal a declarat o clasificare tarifară eronată la codul tarifar 7304 31 80 99, autoritățile vamale au creat o așteptare legitimă societății privind considerarea drept corectă a clasificării produselor importate la acest cod dat fiind că, o perioadă lungă de timp, în cadrul unor operațiuni destul de numeroase, aceste autorități au acordat liberul de vamă la importurile efectuate fără a pune la îndoială sau contesta în vreun fel clasificarea declarată de comisionarul vamal în numele său, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât organele vamale au procedat conform prevederilor legale, respectiv declarațiile vamale au fost prelucrate de Biroul Vamal de Interior .X. cu respectarea procedurilor stabilite de art. 10 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 6693/27.07.2010 pentru aprobarea

Normelor tehnice de utilizare a Sistemului român de procesare automată a declarațiilor vamale de import, însă organele vamale au dreptul de a efectua controlul ulterior al mărfurilor și de a modifica declarația după acordarea liberului de vamă, potrivit art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Referitor la susținerea societății că au fost încălcate prevederile art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 100 din Legea 86/2006 privind Codul Vamal al României în sensul că organele vamale sunt îndrituite să ia măsuri pentru regularizarea situației numai atunci când dispune de noi elemente (în raport cu cele existente în declarația vamală) și numai în măsura în care în urma reverificării/controlului ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, se reține că art. 100 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data întocmirii actului atacat, prevede:

“Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”.

De asemenea, art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

“1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale,

în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

Prin urmare, textele normative incidente în materie instituie posibilitatea exercitării de către organul vamal a controlului ulterior asupra declarațiilor vamale, reverificarea, respectiv efectuarea unui nou control ulterior asupra unei declarații vamale care a mai fost supusă în prealabil unui alt control ulterior fiind condiționată de existența unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete, excepția fiind de strictă interpretare și aplicare.

Având în vedere că declarația vamală potrivit art. 4 pct. 21 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă *“actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal;”*, aceasta poate fi supusă controlului ulterior, însă un al doilea control ulterior asupra aceleiași declarații vamale fiind supus restricțiilor anterior enunțate.

Organul de soluționare are în vedere faptul că la momentul înregistrării declarațiilor vamale nu se efectuează controlul ulterior al declarației, astfel cum este definită această activitate de actele normative în vigoare, astfel încât organele vamale pot verifica operațiunea vamală în cadrul unei acțiuni de control ulterior.

Cum în cauză, din probatoriile administrate nu rezultă că declarațiile vamale de import ar mai fi fost supuse unui control ulterior înaintea întocmirii deciziei de regularizare contestate, afirmația societății privind încălcarea dispozițiilor legale privitoare la reverificare nu poate fi reținută.

Pentru considerentele reținute și în temeiul art. 216 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) și b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

1. Admiterea contestației formulată de .X. S.R.L. și anularea parțială a Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./15.12.2014 și a Deciziei referitoare la

obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014 întocmite de Biroul Vamal de Interior .X. pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

- taxe antidumping în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei;
- penalități de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei;
- taxa pe valoare adăugată aferentă taxelor antidumping în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei;
- penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **.X. S.R.L.** formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014 și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014 întocmite de Biroul Vamal de Interior .X. privind suma de **.X. lei**, reprezentând:

- TVA aferentă cheltuielilor de transport parcurs intern în sumă de .X. lei;
- dobânzi corespunzătoare TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei;
- penalități de întârziere corespunzătoare TVA aferentă cheltuielilor de transport pe parcurs intern în sumă de .X. lei.

3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **.X. S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./15.12.2014, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./15.12.2014 și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./31.12.2014 întocmite de Biroul Vamal de Interior .X. prin care s-a stabilit în sarcina societății suma de **.X. lei**, reprezentând:

- taxe antidumping în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente taxelor antidumping în sumă de .X.;
- penalități de întârziere aferente taxelor antidumping în sumă de .X. lei;
- taxa pe valoare adăugată în sumă de .X. lei;
- dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei;
- penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei.

Punctele 2 și 3 din prezenta decizie pot fi atacate la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,
.X.**